

מסודה של
מו"ץ מוהרא"ש ז"ע
בנשיאות מו"ר
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
לעזער שליט"א

גליזן היכל מזהר"א"ש

מתורתו של רבינו הקדוש מזהר"ן מברסלב ז"ע ותלמידיו הקדושים

גליון נ"ב • פרשת תולדות תשפ"ג

להפוך את ה'נסיל'

פשיחות מו"ר הרה"צ שליט"א

את פיד ותמו לו מנה אחת אפים, ותעשה ככל שעולה על לבך, ותבנה ותשפילו עד מאד...

זו ההסטה של עשו הרשע והנסיל, שעליו נאמר "לא יחפץ הנסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו" - אם מגיע לידיו איזה משהו שלילי שהוא חפץ לעשותו, הוא מכרח מיד לעשותו, כמו שממשיך רש"י הנ"ל ואומר, שפשרבקה היתה עוברת על פתח עבודה זרה, עשו היה דוחף עצמו מיד לצאת, כי זה היה רצונו ואינו יכול לחכות אפילו רגע, זה הורס לו את כל החיים רחמנא לצלן.

ומחלקת זאת נמצאת בקרבן של כל אדם ואחד: מצד אחד יש לו יצר הטוב, בחינת (בראשית כה, כז) "ויעקב איש תם", יש לו תמימות, והוא אומר שרצונו להיות איש כשר, רצונו להיות "יושב אהלים" - אהל של תורה ואהל של תפלה, שזו המדה של יעקב אבינו, אך מצד שני יש לו נסיון הכסילות של עשו, שללכת כפי רצונו באותו רגע.

צריכים להתפלל על שכל!

כשהגיעו כל פעם למוהרא"ש אנשים שונים

<<<

מקדם שנולדו, כמו שכתוב "ויתרצצו הבנים בקרבה" (בראשית כה, כב), היא מריבה שיש אצל כל אחד ואחד מצד יצרו הרע, שהנה כשהוא מגיע לבית הכנסת הוא שומע קול

שאדם סר מהטמאה והוא רוצה לראות את השכינה, הוא רוצה לראות את השכל שיש בכל דבר - בחדש כסלו הוא הזמן להגיע לזה!

הצדיקים, קול התורה הקדושה, והוא מתעורר מאד, כמו שמואב ברש"י שפשרהיתה רבקה עוברת ליד בית מדרשם של שם ועבר, היה יעקב חפץ לצאת, כי זה היה רצונו וחשקו - קול התורה וקול הצדיקים, אך באותו זמן, יש השם ירחם מחלקת ומריבות, יש יצר הרע, שפתאום הוא בא לאדם ואומר לו: מה אתה, מה אתה עושה, יש לי דברים יותר טובים... ואם עתה אתה נמצא בכעס וברגז על מישהו - תפתח

דברים שמבינים לבד

מובא בספרים הקדושים, שחדש כסלו הוא תקון לכסילות של אדם, יש בני אדם שיש להם כסילות, שאין להם שכל נכון איך לנהל את החיים שלהם.

בפרשת השבוע מובא ענין יעקב ועשו, שעשו מכר את הבכורה ליעקב בשכר שנתן לו לאכל כשחזר מצידו והיה רעב. והנה מסביר רבנו ז"ל (ליקו"מ, ח"א, סי' א) שענין הבכורה שלה זכה יעקב אבינו בשלמות, זה ענין השכל שאדם צריך.

מהו טיבו של שכל זה?

ישנם דברים שאין צריך ללמוד את האדם, אלא עליו להבינם בשכלו לבד, איך שצריכים לדבר בצורה חיובית ומכבדת, אדם צריך להבין מעצמו איך הוא מתנהג עם אחרים, בבית עם אשתו, עם החברים. אדם עם שכל לא צריך ללמוד אותו לא לקלל או לדקור את הזולת במלים, כמה שזה גרוע להתפרץ בכעס וכו'.

ובכל זאת, כמה שזה ענין פשוט, ולכאורה לא היו צריכים בכלל לדבר על זה, המציאות מוכיחה שעדיין אין אנשים מבינים זאת כראוי.

איך זה יתכן? יש ענין כזה אצל אדם שנוכנסת בו כסילות בבחינת (משלי י"ח, ב) "לא יחפץ כסיל בתבונה" - שהוא לא חפץ בתבונה הוא שעל ידה נתן להבין את הדברים הפשוטים הללו, שבאמת צריכים לקיים מצד תבונה אדם ולא מצד למוד, "כי אם בהתגלות לבו" - ככל אשר חפץ לבו, כי כך הוא גדל, שיכול לתת איזו השפלה ו'דקירה' לאחר, ולא משים על לבו חמרת הענין, הוא איננו 'חושב פעמים'

מריבה תמידית בין יעקב לעשו

זו מריבה תמידית שיש בין יעקב לעשו, עוד

לדבר אל הגוף

לרבנו היה תלמיד בשם רבי שמואל איזיק, פעם אמר לו רבנו ז"ל שידבר עם האברים שלו, שיתקרו תמיד לעשות את רצון הקדוש ברוך הוא, העינים, האזנים, החטם והפה, ידים ורגלים וכו'. ורבי שמואל איזיק ספר, שהוא כל כך נכנס בדבר הזה, עד שהוא ממש לא יכל להזיז שום אבר בלי דבקות בהקדוש ברוך הוא.

ומהי השפה שהגוף מבין בהשגות אלוקות? דבורים קדושים! שאדם מתפלל הרבה ומבקש מהקדוש ברוך הוא: "רבנו של עולם, אני רוצה לקדש את הגוף שלי, אני רוצה עינים קדושות, אזנים קדושות, חטם קדוש - שלא אהיה בכעס חס ושלום בשום פנים ואופן" וכו'. (אשי ישראל אחרי קדושים תש"פ)

מכתב לשבת

ממכתבי מו"ר הר"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

מחנהו של יעקב אבינו

בעזרת השם יתברך, יום ו' ערב שבת קדש
פרשת תולדות ד' כסלו התשפ"א

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השובע קורין פרשת תולדות, והפרשה מעוררת אותנו מתחלתה ועד סופה על התחדשות רצינית בעסק התורה והתפלה, שנהיה נמנים על מחנהו של יעקב אבינו שהוא איש תם ישב אהלים, אהלי תורה ואהלי תפלה, שמחמת זה זכה אותו יצחק אביו ואמר, הקל קול יעקב והידיים ידי עשו, פעמים קול, קול תורה וקול תפלה, ועל כן ברח אותו יצחק אביו עם ברכת התורה, וכמו שכתוב (בראשית כו לט) ויתן לה האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ס"ו סימן ג') זה מקרא, משנה, גמרא ומדרש, עין שם, שהוא כלליות סדר דרך הלמוד שהוריש לנו רבנו ז"ל, וכמו שהיה רגיל בפי מוהר"א ש"ז"ע להזכיר זאת בכל שנה בפרשת תולדות, ועל ידי זה נהיו שמורים ממחנהו של עשו הרשע, שהוא איש ידע ציד איש שדה, מחנה של און ומרמה, שמשתמש עם אלימות ושלטונות שהם הידיים ידי עשו, ואין עצה אחרת רק לברח אל תוך מחנה דקדושה, שהם בתי פנסיות ובתי מדרשות של יעקב איש תם, שבהם עוסקים בתורה ובתפלה בתמימות ובכפישיות גמורה בלי שום פניות ופוליטיקה של הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה ס"ה סימן כ) שכל זמן שקולו של יעקב מצפצף בבתי פנסיות ובבתי מדרשות אין הידיים ידי עשו, כי קול תורה וקול תפלה מציל מן הכל.

ועל כן אחי ורעי היקרים! בוא נבוא ונעשה התחלה חדשה בבריחתנו אל תוך אהלי תורה ותפלה, ונקבע לעצמנו שעורי תורה בכל מקומות התורה, ונדקדק מאוד לבוא להתפלל התפלות הקבועות במנין בבית הכנסת, ולצפצף בקולנו דבורי תפלה והתבודדות שמאד חביבים עליו יתברך, ועל ידי זה נמשיך על עצמנו שפע רב ונהיה נשמרים מכל רע, ואף טוב וחסד ירדפנו כל מי חיינו לארץ גמים.

המזאחל לכם שבת שלום ומבורך.

י"ח חשוון תשפ"א

שו"ת ברסלב - מאת מוהר"א ש"ז"ע

מאז שהתחלתי לעבד התדרדרתי בשמירת העינים

בראשונה אמסר לך רפואה שלמה ובריאות איתנה. כבוד הרב אני מאוד רציתי להגיע אליך ואני מרגיש אבוד. לפני כשלוש שנים התחלתי להתחזק. בעקבות בעיה בריאותית נאלצתי לעבור ניתוח בחליות הצוואר. נכנסתי לניתוח מלא בטחון בה' וברוך ה' אני אחרי הניתוח. לא עבדתי במשך שנתים ובזמן הזה לא עזבתי ספר, כל היום הייתי לומד ומתחזק. חזרתי לעבודה לפני שנה ומאז אני מדרדר באמונה. אני מלאש מהמצב. אני לא מצליח לשמור את העינים, אני לא מצליח לשמור את הברית, אני כותב לך הרב בדמעות שלישי, אני רוצה חיות ואני לא מוצא, בבקשה תדריך אותי. הבית מתפרק ואני אובד עצות. תודה הרב ותזכה לשנים רבות בבריאות.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר במדבר ג' סיון התשע"ב

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון הבלתי את מכתבך.

תשואות חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

כל הבעיה שלך היא רק בעיה אחת, שאתה לא שש ושמח עם הנקודות טובות שיש בך, והעצבות והמרירות והדפאון שמסבבים אותך, זה שהורס לך את הבריאות ומבלבל לך את השכל והדעת, עד שנפלת ביאוש ובדפאון כזה שקשה לך לצאת מזה.

ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בנידוד ולהיות רק בשמחה, ואני יודע

זה שבחם של אנשי שלומנו היקרים, שגנבו עתים וזמנים לתורה ולתפלה

והם חשבו שהוא נח בשעה זו, והיה קורא לשעה הזו "די געשטארבענע שעה" (השעה המתה), הינו שלא בלבד אותו בשעה זו, כי הוא מת אז, והם ידעו שאי-אפשר בלבדו אפלו בעבור כל הון דעלמא.

בסוף יתבטלו הטרדות

מוהרא"ש ז"ל אמר: כשאדם יודע זאת, שבכל יום יום תהינה לו טרדות אחרות, ואינו מסתפל עליהן, אזי סוף-כף-סוף אם יהיה עקשן לעבוד את השם יתברך מתוך הקטנות, הדחקות והטרדות, יזכה להפך את הכל אל הקדשה, ויתרחב לו ויפטר לגמרי מהטרדות, כי הכל אלו נסיונות אשר מנסים אותו מלמעלה, לראות האם פונתו באמת.

זו פונת התנא הקדוש (אבות ד, ט): 'כל המקיים את התורה מעני - סופו לקימה מעשר, וכל המבטל את התורה מעשר - סופו לבטלה מעני', כי הכל סובב על ענין הטרדות, שזה עקר העני והצער של האדם, שהוא מטרד, אבל אם יברח רק אליו יתברך ותורתו הקדושה בקביעות, אז דיקא יחטף טוב אמתי ונצחי תמיד.

כתב בדרך - ברפכת, ותמיד איפה שהלך היתה עמו חבילת ספרים: משניות, "עין יעקב", מדרש, "לקוטי הלכות" וכו' וכו', ולמד בהם.

השעה הפתה

ואמר מוהרא"ש ז"ל, שדבר זה ראו אצל הרבה מאנשי שלומנו היקרים, שאפלו שהיו סוחרים והיו טרודים מאד במסחרם, אף-על-פי-כן זכו לחטף בכל יום יום מתוך טרדותיהם טוב אמתי ונצחי דיקא, וזה עקר שבחם של אנשי שלומנו היקרים, שאינם מניחים לעצמם לפול בדעתם כלל, רק מחזיקים מעמד ומתקף טרדותיהם גנבו עתים וזמנים לתורה ולתפלה.

וספר מוהרא"ש ז"ל, שהיה סוחר אחד מאנשי שלומנו שהיו לו כמה שתפים, והתנה עמם תנאי, ששעה אחת ביום יתנו לו מנוחה, ואם לא - אינו מסכים להיות שותף אתם, ומחמת היותו העקר בעסק - הכרחו להסכים עמו, והיתה דרכו להתבודד בשעה זו עמו יתברך.

שקית אכל פסוג אחר

ספר מוהרא"ש ז"ל, שפעם ראה את אחד מתלמידיו, אברך מאנשי שלומנו היקרים, הולך לעבודתו עם שקית, והיה בתוך השקית שלו האכל שלו וגם משניות ותהלים, ואמר למוהרא"ש ז"ל:

ראו מה אני מוליך עמי? אכל גשמי - לחם וכו' ושתיה - טרמוס עם קפה וכו', וגם אכילה ושתיה רוחנית - משניות ותהלים, שרבנו ז"ל אמר, שצריך לאכל בכל יום כמה פרקים משניות, ולשתות אחר-כך כמה מזמורי תהלים, ושבו מאד מאד מוהרא"ש ז"ל ואמר: האברך הזה הוא הבר-דעת האמתי שידע מה לחטף מתוך טרדותיו.

וכן ספר, שהוא בעצמו לא היה לו יום אחד שלם שתהיה לו מנוחה, אף-על-פי-כן כל מה שזכה לחטף וללמד היה בדרך מתוך טרדותיו דיקא, ואמר, שאם כל הספר "שמירת הזמן" הינו הפרקים,

ברצונו יתברך לבד, ולכן הוא יכול לשמח עצמו תמיד, כי בודאי פונת השם יתברך שמביא עליו איזה יסורין, הוא בודאי רק לטובה, אם להזכירו שישב בתשובה שלמה, או אם למרק עוונותיו המרבים שחטא עד עכשו וכו', ואם כן כל היסורין הם רק טובות גדולות.

ועל כן הוא יכול לשמח את עצמו תמיד, כי יודע שהשם יתברך מלא רחמים, וכונתו יתברך בודאי לטובה (תהלים ק"ג ט) "לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: לא כחטאנו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו" וגו', ובודאי ישיב השם יתברך וירחמנו ויטיב אחריתו, והיסורין יתהפכו לו לטובה גדולה לעולמי עד ולנצח נצחים, ועל כן אדם כזה שיודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל והכל לטובה, הוא נמצא תמיד בשמחה, אבל מי שנוטה חס ושלום, מאמונה, ונכנס בו חס ושלום כפירות

הברכה "שלא עשני גוי", ובזה השיב את נפשו, ובשביל זה דלג וחסר עכשו את הברכה.

והאריה בזה מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות כלי היין הלכה א' אות א) מי שלבו שלם עם השם יתברך, ואמונתו חזקה ומאמין שהכל ברצונו יתברך, אזי הוא בשמחה תמיד, ואין לו שום דאגה ופחד כלל משום דבר שבעולם, כמו שכתוב (משלי ג' כ"ה) "אל תירא מפחד פתאם", כי מאחר שהכל רק ברצונו יתברך, אם כן אין לו להתירא משום דבר, כי מי יוכל לעשות לו דבר גדול או דבר קטן בלי רצונו יתברך, חס ושלום? כמו שנאמר (תהלים קי"ח ו) "הוי"ה לי לא אירא מה יעשה לי אדם", ועל כן הוא שמח תמיד, ואפלו אם לפעמים באין עליו חס ושלום, איזה יסורים צרות ועגמת נפש חלישות הדעת ובלבולים וכו' וכו', צריך לדעת שהוא בודאי רק לטובה, מאחר שידע שהכל

שזו העבודה הכי קשה לאדם, כי אדם מסוגל לעשות כל העבודות שבעולם, מענייתים וסגופים וכו', תפלות ולמודים וכו', אבל להיות בשמחה עצומה על נקדת יהדותו שזו השמחה הכי גדולה, שאין שמחה יותר גדולה מזו, זה בא לאדם יותר קשה מכל העבודות שבעולם, ולכן קח את עצמו בידיו ותתחיל להיות בשמחה "שלא עשני גוי", שזו השמחה העולה על כל השמחות, ומובא מהרב הקדוש רבי צדוק הכהן זי"ע בספרו (פרי צדיק חג השבועות - אות יג) שפעם אחת דלג הרב הקדוש מבארדיטשוב זי"ע בברכת השחר הברכה "שלא עשני גוי" וכששאלו לו על זה? השיב שבקמו ממטותו בזה היום, היה לו שברון לב מאוד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו הוא מצד שרש קדשת ישראל, וברך בשמחה רבה

הגביר שהתעלף מול הרבי

המשיך הרבי בדבריו: "אבל תכף ומיד כשהבריא חזר לדרכו הרעה, ולא היה מקבל פני העניים כלל, ואז נגזרה עליו עוד פעם גזרת מות, רחמנא לצלן, ונעשה חולה מסכן מאד, ועוד פעם נסיתי בעקשנות גדולה לבטל את הגזרה, ואמרתי שיתנו לו עוד נסיון אחד, הינו שישלחו

לו איזה עני, ואם יפתח ידו לו בכבוד גדול - מתבטל הגזרה, והספימו על זה, והבריא הגביר, והנה בא איזה עני לפתח ביתו, ופתאום נכנס הגביר לתוך פנים ורגזנות גדולה, והוציא כל חמתו על העני הזה, ובעט בו וגרשו בחרפות ובבזיונות גדולים."

סיים הרב הקדוש רבי מאיר זי"ע: "נו, ליבל, עתה אשאל אותך, האם לאיש כזה אתן שלום?!..."

כשמוע הגביר הנ"ל כל זאת, נתעלף ונפל חלשות,

כי זה הגביר בעת חליו האחרון, כשדגנו אותו בבית דין של מעלה, שמע את שם הרב הקדוש רבי מאיר זי"ע, ואיך שפטר אותו מן הדין, ולכן נתישב בדעתו שישע אליו לראותו, ובינתים שמע אצלו את כל הספור, ואיך שקמצנונו ואקזריותו גרמה לו כל זה, ולכן נתעלף.

אחר שבקשי עוררו אותו, הבטיח להרב הקדוש רבי מאיר זי"ע, שמהיום והלאה יזהר מאד במצות צדקה, ולא ישיב פני אף עני ריקם. וכן עשה, וקבל על עצמו תשובה אמיתית.

הלקח הנלמד: כמה צריכין להזהר בכבוד עניים, ולא להשיב פני שום עני ריקם, וגם רואים מעלת הצדיקים הקדושים, שלא נחים לרגע עד שפועלים בשביל נשמה מישראל המתקנה וישועה שלמה.

(עפ"י שיחות מוהרא"ש, חלק ט"ו, אות 'צדקה')

עת "הקבלת קהל" אצל הרב הקדוש רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע היה בעצומו, יהודים רבים נכנסים אל הקדש פנימה ושופכים מר לבם לפני הצדיק, ויוצאים כשאבן גדולה נגלה זה עתה מעל צוארם.

תור ארוך השתרך מעבר לדלת, רבים הם החפצים לחלות פני צדיק הדור, והנה מתקרב איזה גביר ודוחף עצמו כדי להכנס ראשונה, וכדרך של הגבירים נהג בעזרת גדולה [ימן הסתם גם שחד את הגבאי עם מטבע הגונה...], והנה הוא כבר עומד לפני הצדיק, אבל הרב הקדוש רבי מאיר זי"ע לא פנה אליו כלל, ולא נתן לו שלום, אלא סבב פניו לצד אחד, והתחיל לצעק: "ליבל, ליבל (היה זה שמו של הגבאי), בא מהר הנה!..."

כשבא הגבאי, ענה ואמר לו הרבי: "הנה אספר לך ספור; הנה יודע ש'מאיר'ל" (כך הייתה דרכו לכנות את עצמו, כידוע) אוהב להיות בכל מקום, ולחפש ולבקש איפה יכולים לעשות טובה ליהודי, והייתי באיזה מקום, וראיתי שיש גזר דין קשה על איזה גביר שהיה חולה מאד ונוטה למות, וישאיר אלמנה עם שמונה יתומים, והנה יודע שמאיר'ל אינו מניח גזר דין כזה לצאת מהכח אל הפעל, והתעקשתי והפצתי הרבה בתפלה לבטל את הגזרה הזאת, אבל אמרו בבית דין של מעלה, שהוא קמץ גדול מאד, ומגרש עניים מפתח ביתו בבזיונות, ולכן נגזר עליו כך, אבל מאיר'ל נסה עם כל זאת לבטל את הגזרה, והבטחתי לבית דין של מעלה, שבנדאי מהיום והלאה ישנה העשיר את דרכו, ויתן צדקה ביד רחבה, ופעלתי בשבילו רפואה, ונעשה בריא כמקדם!..."

ואפיקורסות רחמנא לישזבו, וטועה בכפירות של חכמי הטבע, וסובר שיש טבע מקרה ומזל חס ושלום, אזי אין לו שום חיים כלל, כי (איוב ט"ו כ"א) "כל ימיו פעס ומכאובות וכל ימי רשע הוא מתחולל" וגו', כי מתירא פן יבוא עליו שבר פתאום, וכשבא עליו איזו צרה, או יסוריו, אין לו למי לפנות להושיע. כי מאחר שלפי דעתו העקמה הכל טבע מקרה ומזל וכו', וזה שסובר אותו עד כדי כך שהוא נמצא תמיד בצער ויסורין ופחדים ועצבות ומרירות ודכאון תמיד, ואין לו שום חיים כלל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ב) שמי שיש לו אמונה שלמה בו יתברך, ויודע ועד שהכל ברצונו יתברך, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון ובחשבון צדק וכו' וכו', אזי זוכה לשמחה גדולה והוא תמיד שש ושמח על נעם חלקו, שנברא מזרע ישראל ולא עשני גוי, שהשמחה הזו היא השמחה הכי גדולה, ועוד משמח את אשתו ואת ילדיו ואת אחרים, והוא מלא חיות וכו' וכו'.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסור את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכוחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרטא אחרת לא תוכל לגשת אליה, כי הטמאה זה רק עצבות, מה שאין כו הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למד את עצמו אם הוא בקדשה וכו', או אם הוא בטמאה וכו', שיתפלל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביקה את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלותי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

077-261-2984
Breslevsheli.co.il
חיזוקים
חדשות
שיעורים
ברסלב שלי
בית מדרש ברסלב

נדבת הבחורים המפיצים מהיכל הקודש בית אל שיזכו לכוון על תילו ישיבת היכל הקודש בבית אל

לזכות חזקיה יהודה בן חנה לכל הישועות

לזכות בת שבע בת רות

לרפואה שלימה נתן יוסף ברוך בן טוביא

בנדריים פלוס: "ידידי היכל הקודש" לבחור את קופת עלון היכל מוהרא"ש
בהעברה בנקאית: "ידידי עיר ברסלב" בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437
השתתפו בזכות הרבים! יתן לתרום להפצת העלון

לקבלת העלון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@GMAIL.COM